

село. Единъ день, баща ѝ като усѣща това, заплашва я, че злѣ ще си пати, ако продължава да има подобни отношения съ мене. Нѣмалъ билъ дъщеря като за мене голакъ, дяволъ да го вземе. Пъкъ напротивъ, азъ я обичахъ до полуда, а сжщо така обичаше ме и тя. Умирахме единъ за другъ. Разбрахме се ний двамина. Устроихме си сегисъ-тогисъ свиждане вечеръ късно до тѣхната плѣвня. Ахъ! пъкъ колко хубава бѣше! Плѣняваше и най-заспалата душа. Дълга коса имаше. А чернитѣ ѝ очи, голѣми като шикалки! Не можахъ истина да имъ се нагледвамъ. Даваха особена изразителностъ на лицето ѝ. Не щешъ ли, за зла врага, тая сжщата плѣвня една вечеръ бѣ запалена. Набрали се бѣха селянитѣ да гасятъ. Отидохъ и азъ, обаче работата излѣзе янлъшъ. Баща ѝ, шомъ ме видѣ, спустна се отгорѣ ми съ псувни, хвана ме за яката, като крещеше, че азъ съмъ билъ запалилъ плѣвнята. Пъкъ ето и свидѣтелитѣ насрѣща. Единъ отъ тука вика, че ме видѣлъ оная вечеръ, други отъ тамъ се обаждатъ, че ме видѣлъ незнамъ кога и най-послѣ всичко се струпатъ на гла-

Той правилъ разпореждане още прѣзъ зимата да отиде въ Сливенъ съ дружина, но като побутналъ тукъ-тамъ убѣдилъ се, че срѣдствата за това сж къси и слѣдов. не помагатъ. Слѣдъ това заминава за Олтеница, намира се съ брата си, който го тамъ чакалъ. Разпоредилъ чрѣзъ него, щото Сливенското въстание да се не дига, до като не отиде и вземе участие и той. Наново пакъ се замислюва и като се убѣдилъ, че само парични срѣдства му липсватъ, рѣшилъ да нападне на руманската поща. Открива това на Меш..... който отъ своя страна одобрилъ. Таню съ нѣколко души отъ другаритѣ си разбива пощата въ първитѣ дни на мѣсецъ априлий отъ 1876 г. между Т.-Магуре-ли и Александрия. Сумата, която задигнали внесли на Меш..... Последний отива въ Бѣль-градъ да набави оружје и др. потребности за четата. Меш..... не се чулъ и видѣлъ вече, нито той, нито пушкитѣ му. Най-послѣ Таню прѣминалъ Дунава съ бѣдно въоръжена една чета. При едно сражение съ турцитѣ тая дружина е била разбита между Разградъ и Османъ-пазаръ, кждѣто и той самъ падналъ убитъ отъ неприятелския куршумъ, безъ да изпълни глана си: *По-наирѣдъ на кръстекитѣ турци—чорбаджитѣ, пкъ тогава на турчина—мухамеданитѣ.*